

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. TELEPHONE: 23 911.

PRENUMERATIONSPRIS:	
Helt år i förskott	\$2.00
Helt år i förskott	1.50
6 månader i förskott	1.25
Helt år till Föreningens Själsor	2.50
Helt år till Sverige	2.50
Helt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, bör göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombegär att insända både den gamla och den nya adressen.

Inlända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGRÄNS.

Efterfrågor, 3 gånger \$1.50 |

Önskemärken med svart ram och kors 1.50 |

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång i utrymme icke övertäglade 1 tum enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 23 juni 1927.

En glad och trevlig midsommar till önskas alla S. C. T:s läsare.

VAD SÄGER GIMLI OM DETTA?

AUTENTISKA rapporter från valkretsen i Gimli avslöja det faktum, att Brackenisterna i sin iver att vinna kampen återupplivat det gamla Roblinska valkretsen att löva bygga vägar i distriktet, OM, och endast OM, deras kandidat blir vald.

Det aktuella pänthöfödet av ett gammalt sätt att "köpa väljarna med deras egna pengar" är påvisat vid den visst, som nyligen avlades i valkretsen av Hon. W. R. Clubb, Minister of Public Works. I ett tal till stöd för Brackenisten Ingaldsons kandidat, hållet i Fraserwood den 11 juni och i Meleb och Rembrandt den 12 juni, lovade Mr Clubb speciellt en "highway" från Arbog till Komarno — — — förutsatt att Mr Ingaldson blev återvald. Nu värvas röster oförtutet i detta distrikt av Bracken-hjälpare med stöd av detta löfte.

Valjarna i Gimli borde besinna, att en Brackensöger i Gimli på grund av ett sådant valföte icke kan leda till något. Efter den 28 juni är varken Mr Clubb eller Mr Bracken i stånd att bygga några vägar på Manitobabefolkningens bekostnad. Innebyggarne i distriktet torde beakta det faktum, att detta speciella löfte gjordes i avsikt att köpa deras röster. De borde behandla det som ett sådant — — — med den avsky det förtjänar.

Det liberala löftet om goda vägar utgör en mycket tryggare försäkras om vägförbättringar — — — utan några politiska förbehåll. Det liberala programmet har mottagits med gillande överallt i provinsen. Det är ett program, som definitivt tager vägar från politiken och tillförsäkrar partiet ett hela provinsen omfattande system av handels- och tung godstrafikvägar, vilka skola omfatta Gimli såväl som andra valkretsar, vilkas behov havn för summat i Brackens valars \$2,000,000 vägprogram.

Liberalerna avse att bygga vägar med detsamma. De ämnar göra det utan att lägga en enda cent till skattebördan i municipalsamhällena. De skola göra det utan att taca en enda cent från den enskilde skattebetalarens fickor. Det liberala partiet ämnar anslå hela inkomsten från gasolinskatte och automobillicenserna för att finansiera sitt stora byggnadsprogram, som skall tillförsäkra alla områden de vägmöjligheter, de behöva. Detta måste för den upplyste väljaren i Gimli stå såsom den rakare och säkrare kursen att följa.

Man har beräknat, att kostnaden av de vägarbeten, som utlovats av Mr Clubb, skola uppgå till \$70,000. Detta är det pris som Brackenregeringen tydligen vill betala för Gimli. Men — innevägnarna i Gimli torde komma ihåg, att det Brackenska programmet betyder ökade skatter. Det betyder också, att Brackenpartiet är villigt att betala Gimli med Gimlis pengar, icke med sina egna.

Sedan ovanstående skrivits, ha ytterligare upplysningar erhållits från valkretsen, vilka bestämt visa, att belopp varierande mellan \$30 och \$100 hava utdelats av Brackenregeringen till enskilda personer — otvivelaktigt för vägreparationsarbete!

PÅ VEM SKALL JAG RÖSTA?

Bland de olika problem, som man dagligen stöter på, finner Manitobas befolkning också sitt i det kommande valet den 28 juni, utnämmande i en undran: "Hur skall jag rösta?" Bland farmare, affärsmän och arbetare ökas intresset för detta val varje dag som går. Den intensiva kampen, som de olika partierna ingångsatt och alltjämt försöka hålla i höjden, gör naturligtvis sitt för att hålla intresset vid makt. Anklagelser och dementier virvlar i luften, och varje parti gör allt för att få så många representanter i legislaturen som möjligt.

"Winnipeg Mirror", som själv påstår sig vara "i en klass för sig" och alltid varit mycket konservativ, ger oss nu en liten ljuspunkt i en redaktionsartikel över "hur man skall rösta." Artikelns lyder som följer:

"I en första och slutlig analys av partierna skall man finna att dessa bestå av grupper av män, vilka anse, att en viss politik är nödvändig för folket eller en del av folket. Arbetarpartiet enas om en politik, som favoriserar arbetarna. Brackenpartiet är ett parti, som i synnerhet skall favorisera farmarna, ehuru de av politiska orsaker och för att de skola få andra än farmarnas röster icke erkänna sig vara till speciell nytta för farmarna. U. F. M. och senare det progressiva partiet, som nu nästan är utdött, avsågs som ett parti, som skulle gagna både lantbruket och industrin.

Men fränsar man dessa partier, som endast villä gagna vissa delar av folket, kvarstå två partier, nämligen det liberala och det konservativa partiet.

Det finns ingen anledning att tro annat, än att alla partier överallt ha ärliga och rättfärdiga, men lämpliga att uppställas som folkets kandidater. Enligt min mening är Hugh Robson, den liberala ledaren, den mest framstående gestalten på den politiska horisonten, vad ledaregenskaper angår. Han är en kraftfull personlighet, och hans motto: "Manitoba Can't Wait," synes mig i tre ord framföra, vad vi mest behöva för ögonblicket.

Detta motto är kanske ett valföte, men det liberala partiet har likväl påvisat bestämda anledningar till att Manitoba inte kan vänta, och partiet framlägger goda planer för den utveckling, de vilja och kunna genomföra.

Brackenpartiet lovar också utveckling och välbästand, men att döma av vad det hittills gjort, har jag anledning tro, att det icke besitter det nödvändiga förutsättandet, energien och modet att taga ansvaret för en sådan politik i verkligheten. Det har bestämt sig för att bli något för alla, men varken en politisk ledare eller en redaktör kan vara säker på att uppnå något med att föra en sådan politik.

Enligt min mening är en av de viktigaste orsakerna till att man icke önskar Brackenpartiet återval, den, att de har förmått provinsens brännvinsslag på ett nästan "militärt" sätt. Man får inte anse, att detta problem är lätt att lösa, men något skulle likväl ha gjorts. Något måste göras.

Brackenpartiet visste tydligen inte, hvad det skulle göra,

och följaktligen gjorde det ingenting. "Att ingenting veta" och "att ingenting göra" är väl de två största fel, som kunna förekomma hos en statsman.

Man bör icke heller låta sig duperas av lysande finansiella förespeglingar. Att bilda en regering är som att bilda ett aktiebolag. Om man är för ivrig att få vinst, sätter man framtiden i fara. Jag för min del ville hellre stå i skuld och arbeta mig upp, än ha ett stort bankkonto och stå kraschen nära.

Här ett exempel: Bracken säger: "Vi skola bygga en väg till gruvorna, om vi äro säkra på att vinna på företaget."

Robson säger: "Vi skola bygga en väg till gruvorna, och vi skola få tillräcklig vinst att täcka alla utgifter."

Här ligger skillnaden i deras politik: Bracken och försiktighet och Robson och verksamhet. Ehuru det inte finns någon bestämd gräns mellan partierna eller kandidaterna i detta val, är det likväl mycket viktigt för provinsen. Viktigt av den orsaken, att Manitoba icke kan, icke bör och icke får vänta på att välbästand skall komma. John T. Haig, den konservativa kandidaten, träffade huvudet på spiken, då han sade, att "allt Bracken har gjort är att sitta stilla och inkassera skatterna."

Bracken förtjänar naturligtvis på en mycket försiktig administration. Han har fullgjort sin mission. Hans ledstjärna bör flyttas till en annan himmel, där man behöver hans ytterliga försiktighetspolitik."

Om man drager fram sektionpartierna, Brackens och arbetarpartiet, och likaledes det konservativa partiet, har man valet mellan de oavhängiga och de liberala kandidaterna.

Jag skriver icke detta för att försöka ändra åsikterna hos folk, som rösta för samma parti, som farfar gjorde. Vid dominionvalet var jag starkt i favör av det konservativa partiet och blir det kanske åter — men i dag i Manitoba anser jag, att vi behöva ansvariga män, som vilja handla, som handla efter sin övertygelse och som låga, att välbästand kommer, det välbästand, som de sista åren "varit någonstans i närheten."

I det liberala partiet av i dag i provinsen Manitoba ser jag en grupp sådana män, som understödda en bestämd politik, som är god för den vanlige medborgaren, om icke för annat av den orsaken, att han vill se sakerna gå framåt."

SVENSKTINGET VID ROUND LAKE.

"Klingar icke modersmålet skönast? Binder ej vårt hem med dubbla garn? Lyser icke själva ljungen grönsat på den torva, där vi lekt som barn? Men vårt land är icke marken bara eller språket, som vi lärt så fint, det är tanken och, den svenska, klara, och vårt frihetsärv, vår själs instinkt och vår goda rätt att överväga, vad oss hövet, öppet, oinskränkt, för att sen vår trygga mening säga att all världen, fritt och oförkränkt."

SÅ sjunger en svensk skald, inspirerad av den mankraft och styrka, som ligger fördold hos varje svensk kvinna och man, och som alltid förr eller senare kommer till utbrott, då det gäller att prestera något stort och ädelt. Vårt frihetsärv, vår själs instinkt äro dyrbara gåvor, vilka det tillkommer oss att förvalta och odla i den jordman, vi valt till vår.

I dessa dagar, då en tusenhövdad skara kvinnor och män av svensk börd fylkas till midsommarting vid Round Lakes leende stränder, då det gäller att bygga på enighetens grund, och då det tillkommer oss alla att värda och stärka en storvulen tanke om samling och förböring, kunna ovanstående vackra tankar utgöra en klar bild av den anda, som besjalar alla midsommartingets väster.

Liksom forna dagars svenska ättlingar samlades till rådslag, samlas i dessa dagar söner och döttrar av Moder Svea till tingslag för att fira sommarens och därmed också hoppets stora glädjefest. Finnes det någon festdag under årets lopp, som mer inger liv och kraft än just midsommaren? Bjuder icke naturen oss att taga i besittning dess friska och sunda utveckling, lockar icke de tusentals små färgrika ängsblomstren oss att stanna ett tag i vår hetsiga vandring efter nya sensationer och under en stilla minut begrundat allt det dyrbara, det ovärdeliga, vi skada omkring oss, och som minner oss i så ofantligt stor grad om det, vi lämnat bakom oss däruppe i fjärran Nord?

Svenska Förbundet i Canada har manat landsmännen till enande samling, riktat en vädjan till dem att liksom fordoms samlas kring de stolta minnesmärken, svensken räknar som sina, och bevara dessa minnesmärken i vårt nya land, stärka gemenskapens band mellan oss och vårda fäderneslandet med pietetsfull kärlek och sann vilja att i framtiden arbeta för de höga ideal, förbundet uppsatt som sina.

Gångna tiders arbetsfyllda dagar i splittringens tecken ha ärt oss alla, att samarbetet är den rätta vägen till framgång. Se bara på våra dagars materiella organisationer i avsikt att stärka bondens, arbetarens och fackmannens ställning i samhället. Tro Ni icke alla, att även en ideell tanke är i lika stort behov av den enighet, som fört våra dagars fackliga organisationer till en lycklig lösning? Sakerligen, och kanske i oändligt större grad, ty vad skulle vi kunna uträtta till frömma för oss själva, om vi icke enades under gemensamma mål? Hur skulle vi på ett värdigt sätt kunna omplantera våra nedärvda traditioner och i canadensisk jordman söka utvidga dessa, oss själva och våra nya fränder till nytta och gagn, om vi ej enades som ett förbund, ett folk, en man?

Svenska språket är det yttre tecknet på vår samhörighet, vår kultur, vår kärlek till fosterjorden, vår fribohet i handel och vandel, de inre tecknen på det svenska folklynnets ärlighet och uppriktighet. Med dessa äro och egenskaper hava svenskar över hela världen också lyckats utföra storverk, inspirerat andra till verksamhet och arbetat sig fram till oberoende ställningar inom samhällslivet. Denna utveckling av svensk företagsamhet skall fortgå släktled efter släktled och egga kommande generationer att vandra i våra pionjärs fotspår.

Men splittrade kunna vi aldrig verka för dessa mål; vi kuvas alltför lätt under det sämre inflytandets jättehand, som hänsynslöst vill trampa ned och förkryva alla de goda egenskaper, vi räknar som våra. Det gäller därför att motarbeta detta splittringens våldsvälde bland oss och hand i hand söka bortlinimera kivet och det, som annars kunde samla oss till en stark enhet samt bygga upp en enighetens anda bland våra landsmän.

Det är i den riktningen Svenska Förbundet i Canada arbetat under det gångna verksamhetsåret, och det är i den riktningen vi skola fortsätta vårt arbete genom tiderna, till dess vi nått vårt mål och som en enig svensk samling kunna göra vårt inflytande gällande och vår röst hörd, då det gäller att befrämja våra ideella och kulturella rörelser bland landsmännen i Canada.

Svenska Canada Tidningen önskar bringa deltagarna i Midsommartingens en uppriktig välkomnansönskan i deras fortsatta arbete för dessa mål och önskar i samband därmed uttrycka en varm förhoppning, att Svenska Förbundet i Canada under kommande tiderna må få röna allt det bistånd och den välvilja från landsmännen sida det behövs, då det gäller att verka i syfte att ena och stärka vår samhörighetsanda. Till alla dem, vilka av olika grunder ej kunna taga del i denna akta svenskfest, önska vi också rikta en vädjan att i Eder verksamhetsarbete för Svenska Förbundets fortsatta strävanden och giva förbundet den hjälpande hand, det behövs i sitt arbete bland oss alla. Gör Svenska Förbundets ädla syften och mål till Eder egna, och Ni skola en dag inse, att denna handling var en av de visaste Ni någonsin företagit Eder.

Radiohälsning till Canadasvenskarna.

Då vi nu stå i begrepp att fira Canadas diamantjubileum såsom en självständig stat, kan det kanske vara på sin plats, att vi svenskar även giva uttryck för de stora förhoppningar, som vi säkerligen förknippat med Canadas framtid.

Canada har nu inträtt i en ära av framåtskridande i det man så att säga öppnat dörrarna till hitintills nästan okända regioner, där naturen med givmild hand strött ut sina väldiga rikedomar, och vårt svenska folks pionjärande kommer härvidlag att bli en värdefull tillgång till vårt adoptivland. Vi hava tagit en icke ringa del i framåtskridandet av de västra provinserna, och då vi proklamera vår beredvillighet att i alla tider bidra i detta arbete för Canadas fortsatta framåtskridande, göra vi endast vår plikt mot vårt adoptivland.

Lätom oss tillsammans med canadensare av andra raser och nationer bemöda oss att göra Canada till det största land i världen o. bidra till att canadensiskt inflytande kommer att göra sig gällande på olika områden.

Till Eder landsmän, som sedan decennier varit bosatta i Canada, som med harka och spade bidragat till att i Canadas bördiga slätter framtröffa välskötta ädelsfält eller på annat sätt genom idogt arbete verksamt bidragit till föra fram Canada i förgrunden, till Eder framför Canadas unga släkte av idag sitt varma tack, och må den tillit Ni i dessa tidiga år av arbete och umäranden satte till vårt adoptivlands framtid även i dag, som komma, besjåla det uppväxande Canada.

På Eder, unga släkte av en senare tid, antingen Eder vagga stätt i vårt kära, fjärran Sverige eller i vårt maktiga, ungdomskraftiga Canada, på Eder riktar Canada av idag sina förhoppningar. Det är Ni, som skola fortsätta det kulturarv, våra fäder påbörjat, och om samma trofasthet mot adoptivlandet, som besjälade forna dagars pionjärer, även för behärska Eder, då finnes intet tvivel om att våra fäders förhoppningar skola uppfyllas.

När det därför ipso några få dagar gäller att fira ämnelsen av Canadas vardande, låtom oss då vara canadensare i ordets egentliga betydelse och helhjärtat deltaga i denna minnesfest på ett sätt, som hedrar både våra svenska anor och oss själva såsom canadensare.

(Uppläst av Mr. Arthur Anderson på CKY radio station i Winnipeg den 17 juni 1927 i samband med de av Free Press och Manitoba Diamond Jubilee Committee arrangerade internationella talen i avsikt att å olika landers språk rikta en vädjan till Canadas befolkning att värdigt deltaga i diamantjubileets firande.)

Alberta vetering kommer till skördetiden att hava 142 elevatorer till sitt förtogande. Föregående år hade ringen 42 elevatorer i provinsen och en terminal-elevator i Prince Rupert, varför årets tillskott blir 95 elevatorer, vilket måste anses mycket beaktansvärt, då ringen endast bedrivit självständig elevatorrörelse under ett år.

Sabbatstankar.

I sommartid.

För S. C. T. av CARL WRICK.

Du låter dig värda om landet och stirer det övermöt, du beskär det rikedom i ymnigt mätt; Guds källa har vatten till flyllst. Du bereder såd åt människorna, när du så bereder jorden. Ps. 65:10.

"Den blomstertid nu kommer Med lust och frägnig stor, Du skalka, ljuva sommar, Du gräs och gröda gör..."

Vi äro alla besjälade av en varm beundran för vårt vackra fosterland, dess stolta natur och dess ärorika historia. Hur många gånger beklaga vi oss ej över att vi ej kunna få se det än en gång, innan våra ögon slutas för den eviga sömnens ro! Skulle vi ej då, medan vi ännu äro däckkraftiga och hava både viljan och förmågan, söka efter bästa förmåga värda dess minnen och i vårt nya land sprida den rikta, den sanna kännedom om vårt fädernesland och de män, vilka kämpat för att Sverige i denna dag intar en allmänt uppskattad ställning bland världens nationer? Hur fosterlandets ära stod på spel och han med sin sång ville egga upp folket att sluta samman till en kraftig och maktig enhet?

"Kärleken till fosterlandet, det var den, som znutit bandet samman mellan folk och drott. Det var den, som spridde vida mot att blöda, kraft att lida, gjorde lätt i stort som smått varje börd, varje lott."

TILL MIDSOMMARTINGETS DELTAGARE

Landsmän samlade till midsommarting vid Round Lake:—

Med kännedom om, att svensktätlingar i Canada beslutat samlas till Midsommarting, och då jag med aldrig slappnande intresse följt — och kommer att följa — den organisations verksamhet, som på Midsommandagen 1927 kan blika tillbaka på en 1-årig tillvaro, känner jag mig föranlåten att, då jag nu befinner mig i Moder Sveas sköte, och således ej kan personligen närvara vid Eder stora högtid, på detta sätt rikta några ord och en hälsning till de landsmän, som i dag äro samlade vid den natursköna Round Lakes stränder för att med varandra fira Midsommarhögtid och tingslä om för Svenskstammen i Canada viktiga ärenden.

Vårt gamla Sverige står i dessa dagar skrudat i sin fagra dräkt: den nordiska midsommarens praktfulla skrud, och det torde utan tvivel finnas mången bland de församlade som kanske med vemod minnar sig hembygdens vackra midsommar natur; kanhända det hos många brinner en längtans låga att åter få sätta fot på fädernejord och låta ögat ljusas av dens fagra natur.

Det är icke allom förunnat att återvända till Moder Sveas sköte. Denna förmån har dock fallit mig till del, och det jag — efter en 23-årig bortvaro — redan sett av mitt fädernesland, tvingar mig utropa:

Sverige, och Du Svenska Folk, Du är större och maktigare, än vad jag till och med vågat tro!

Visserligen heter det, att Dina riksgränser icke omfatta en större areal; väl må det heta, att stora delar av Din jord är karg och mager; Ditt folk, Moder Svea, må sägas vara fattigt och mindre välutrustat ifråga om materiella skatter.

Du är, Moder Svea, trots allt detta dock en stormakt och Dina barn äro ett förmöget folk. Dina historiska och kulturella skatter äro ovärderliga. Ditt folks insatser i det arbete, som avser att höja människovärdigheten, kan inrangeras vid sidan om de större nationernas strävanden i samma syfte. På grund av Dina söners och döttrars storartade bragder inom vetenskapens och teknikens område kan Du ställas främst i ledet bland alla övriga nationer. Dina författare och konstnärer hava fört Ditt rykte från kust till kust, från världsdal till världsdal så att man nu även utom Dina gränser nämner Ditt namn med aktning och pryder Din hjässa med lagerkransar. Det arbete, som Du utfört i fredens tecken och för förståelse folken emellan, ställer Dig främst i ledet som rättvisans och sanningens tolk. Dina söner, Moder Svea, hava från olika internationella idrottsfält hemburit sina segertroféer. — Du är stor, Du är maktig, Moder Svea, och vi glädjas över att få bära Ditt stolta namn!

Må dessa enkla ord och erinringar om vad Sverige varit och fortfarande är få bli medel till att uppebla energien och arbetslusten hos Eder, mina landsmän i försörkingen. Må det verk, som påbörjats vid Midsommarting 1926, få fortledas så, att det blir värdigt det ädla syftemålet och det svenska namnet.

Må enighet och samförstånd få råda under förhandlingarna, och må ingen av Svenska Förbundets i Canada styrelser eller medlemmar fransaga sig dem anförtrödda sysslor eller uppdrag. Må alla närvarande besjålas av den stora ädla tanke, som ligger till grund för Svenska Förbundet i Canada, och må det anses vara allas plikt att förvärda denna tanke till verklighet.

Moder Svea följer med intresse sina barns i Canada göranden och låtanden. Må Eder förhandlingar därför bli värdiga Henne, och må arbetet för svenskheten i Canada föras därhän, att Sverige och det svenska folket därigenom hedras. Tillönskande Eder alla en trevlig midsommar och ett framgångsfullt Midsommarting anhäller jag härmed att få bli hällen i benägen hägkomst.

J. A. Hägglund.

Sakerligen erinrar du dig ovan nämnda rader ur fädernas gamla sommarsalm, som alltid sjöngs på midsommandagen, naturens stora högtidsdag. Ännu en gång ha vi haft nåden att se Guds härliga och fria natur i kläda sig sin sköna skrud. Ännu en gång höra vi luftens härskorar uppstamma Herrans lov, bäckarnas och flodernas frigjorda vatten sorla Guds pris. Det spirar och växer i naturens stora rike, det knoppas och blommar. Överallt råder arbete och brådska, på höjd och i dal, i skog och på äng.

Jubel höjes till Skaparen från alla hans skapade verk. "Himlarna förkunnas Hans ära och förtäro hans ädla verk. Den ena dagen säger det till den andra, och den ena natten kungör det för den andra."

Gå ut, du människobarn, i naturens sköte dessa sköna och härliga somrardagar! Hela naturen ropar likt som till dig: "Kommen och se Guds verk; underbar är han i det, han gör mot människors barn..."

Ja, underbart och ädligt handlar han mot oss människor. Må vi alla höja våra händer till Herren Sönd i med lov och tack för hans outsläppliga gäver, för hans stora barmhärtighet mot oss, människors barn. Och var för skulle vi, skapelsens krona, tign, när allt det skapade i naturen lovsjunger sin stora upphovsman och Herr. — "Höj jubel till Herren... Lovsungen Herren med harpa, med harpa och med lövsånga ljud... Havet bruse och allt vad däri är, jordens krets och de som bo därpå..."

Förren öppnar sin hand. Han mäter allt sitt skapade verk. Han glömrar det icke. Må då icke vi, stoftets barn, glömma att hembara hans lov. I vårt anletes svevt få vi visserligen arbeta. Vi så och plantera. Men växten kan allena Livets Herrs gäva. Må vi då vända våra hjärtan och tankar till honom, all god gävas givare, med tack för hälsan, hem och vännar, för skönlust och förskönlighet i både lere och yttre hälsöende. Må vi icke heller glömma att tacka alla Hans välsögnelse över oss och våra strävanden i det som rätt, välbefärligt och ädelt är. I Ja; må vi med den fromme psalmsångaren bedja:

"Välsigna ärets gröda, Och vattna du vårt land, Giv oss nödortvigt föda, Välsigna sjo och strand! Av himlen drypp fetma, Bespande vårt jord, Och flöde nådem sötna, Till oss av livens ord!"

Amen.

EN KONFLIKT VID CITROENFABRIKERNAS, SOM BILAGTS.

Från Paris meddelas, att lockouten vid Citroen-fabrikerna upphävts. 25 procent av de lockoutade arbetarna ha återgått, trots kommunisternas energiska motpropaganda. Lockouten har omfattat 10,000 män.

MISS FREDA SIMONSON

Pianist
411 Wpg. Piano Bldg. Tel. 86 177